

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **L. H. M.**, zastoupena opatrovníkem Mgr. Milanem Janákem, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2025, č. j. 45 Az 5/2025-19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobkyně Mgr. Milanu Janákovi, advokátovi, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2025, č. j. 45 Az 5/2025-19. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2025, č. j. OAM-333/BE-BE01-HA06-2025, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] V průběhu řízení Nejvyšší správní soud zjistil z evidenční karty žadatele (stěžovatelky) č. M004015, vyhotovené ke dni 24. 9. 2025, že stěžovatelka byla dne 2. 9. 2025 propuštěna ze Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová a od té doby u ní není žádné místo pobytu evidováno. Ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. 9. 2025 je patrné, že současné místo pobytu stěžovatelky není známe a že stěžovatelka je vedena v evidenci nežádoucích osob. Z odpovědi Ministerstva vnitra ze dne 1. 10. 2025 k žádosti o sdělení místa pobytu je zřejmé, že správnímu orgánu aktuální místo pobytu stěžovatelky není známe.

[3] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (stěžovatelky). Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům, aby se meritorně nezabývaly azylovými žalobami těch žalobců, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci a kteří již pravděpodobně nejsou v dosahu jurisdikce České republiky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004-45). Zastavení řízení v případě naplnění hypotézy § 33 písm. b) zákona o azylu je obligatorní a uplatní se obdobně v řízení o kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007-66).

[4] Nejvyšší správní soud v této věci učinil potřebné úkony ke zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatelky, avšak bezúspěšně. Za této situace mu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., zastavit.

[5] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Ustanovenému opatrovníkovi stěžovatelky Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by učinil nějaký úkon právní služby, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2025

David Hipšr
předseda senátu